

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“

ФИЛОСОФСКИ ФАКУЛТЕТ

СПЕЦИАЛНОСТ „ПСИХОЛОГИЯ“

СТАНОВИЩЕ

от

проф. д.пс.н. Соня Карабелъова

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Катедра „Обща, експериментална и генетична психология“

По повод на обявения в ДВ бр. 61 от 28.07.2017 г. конкурс за „доцент“ по професионално направление 3.2. Психология (Социална психология – социална психология на маргинализирани общности) към катедра „Социална, трудова и педагогическа психология“ във Философски факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ подготвих следното становище.

В конкурса участва един кандидат – гл. ас. д-р Николай Георгиев Димитров.

Николай Димитров завършва висшето си образование през 2000 г. в СУ „Св. Кл. Охридски“, ФФ, специалност „Психология“ с отличен успех и придобива квалификацията магистър по Психология със специализация по Клинична и консултативна психология“ и по „Социална психология“. В периода 2006-2009 г. Н. Димитров е редовен докторант към катедрата по Социална, трудова и педагогическа психология на СУ „Св. Кл. Охридски“, като през

2010 г. защитава дисертация на тема: „Динамика на Аз-концепцията в специфични комуникативни пространства (Интернет и Виртуалният Аз)“, и придобива образователната и научна степен „доктор“.

От 2008 г. д-р Димитров е хоноруван преподавател към катедрата и води семинарни занятия на студенти от бакалавърска и магистърската степен на обучение. През 2015 г. Н. Димитров е избран за главен асистент към катедрата по Социална, трудова и педагогическа психология. В момента той е титуляр на лекционни курсове за бакалаври и магистри. Освен това д-р Николай Димитров е хоноруван преподавател и в НБУ с основен курс по Организационна психология и семинарния занятия по Социална психология на български и английски език.

Като преподавател д-р Н. Димитров е високо ценен не само от колегите, но и от студентите, за които особено значими са практическите задачи, включени в неговите програми.

Допълнително д-р Димитров има богат практически опит като консултант в областта на управление на човешките ресурси, както и като редактор и водещ в различни медии.

За обявения конкурс са представени 21 самостоятелни публикации, от които: 3 монографии („Социалните анклави на съвременността. Дигиталният Аз“, „Социалните анклави на съвременността. Автосегрегация и маргинализация при ромското малцинство в България“, „Социалните анклави на съвременността. Гей пространства. Социални и сексуални ареали на ЛГБТ-общността“); 5 студии и 13 статии и научни доклади. От представените публикации 4 са на английски език, а 3 са публикувани в чуждестранни издания. Голяма част от публикациите са основани на собствени емпирични проучвания.

д-р Димитров взема участие в седем международни научни прояви с доклади, като в 3 от тях участва активно в съставителството и редакцията на сборниците с научни доклади.

Специално ще отбележа някои от основните приноси на монографията „Социалните анклавни на съвременността. Гей пространства. Социални и сексуални ареали на ЛГБТ-общността“. Трудът е един от малкото в специализираната литература на български език, които изследват различни психологически аспекти, отнасящи се до хомосексуалните хора в българския социокултурен контекст. Монографията предлага задълбочено проучване на различни аспекти на т.нар. „хора с нетрадиционна сексуална ориентация“. В монографията основният акцент е върху самоизолацията и автосегрегацията, която се основава на един от основните аспекти на идентичността на индивида, а именно сексуалността и предпочитанията за полов партньор. Монографията е написана на много добър професионален стил, като текстът е с висока информационна плътност, увлича с лекотата и достъпността си.

Специално искам да подчертая някои от най-важните приноси на този монографичен труд:

1. Цялостно задълбочено проучване на един сравнително малко изследван проблем в българската психологическа литература.
2. Собствено авторово изследване на въпросите, които се отнасят до процеса на самоидентификация на индивида с „нетрадиционна“ сексуалност, проблемът за себепрезентацията и себеутвърждаването в социалната среда.

3. Проучване, отнасящо се до въпросите, свързани с жилищната сегрегация при гей-хората.
4. Сравнителен анализ между ЛГБТ-хората (лесбийки, гей-мъже, бисексуални и трансполови хора) и ромско малцинство като друга маргинализирана общност в българския социокултурен контекст. Едно от основните различия се състои в това, че при хомосексуалните, бисексуалните и трансполовите хора отделянето е повече стратегия за придобиване на идентичност, докато присъствието в общността е спорадично и единствено „временно бягство при своите“, което се възприема по-скоро като вентилационна копинг-стратегия, изградена заради принудителната социална мимикрия, проявяваща се като последица от прикриваната в социума „другост“.

Цялостното творчество на Николай Димитров предлага обстоен, системен и задълбочен анализ на постиженията в сферата на социалната психология и по-специално по отношение на маргинализираните общности, пречупени през оригиналната интерпретация на автора. Той обогатява както на теоретично, така и на емпирично равнище холистичния подход и предлага перспективна насока за неговото практическо приложение.

Представените научни трудове характеризират кандидата като компетентен изследовател, с подчертан интерес както към теоретичните анализи, така и към емпиричните изследвания.

Справката за цитиранията на публикациите на гл. ас. д-р Николай Димитров показва:

- две библиографски цитирания в GoogleScholar,.

Броят на индексираните публикации са:

- 5 в Националната библиография на България,
- 2 в УБ.

Активната изследователска дейност на гл. ас. д-р Николай Димитров може да бъде проследена и в участието му в научни проекти.

Въз основа на цялостната научно-изследователска и преподавателска дейност на единствения кандидат в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 3.2. Психология (Социална психология – социална психология на маргинализирани общности), обявен за нуждите на Катедрата по Социална, трудова и педагогическа психология на СУ „Св. Климент Охридски“, смятам, че д-р Николай Георгиев Димитров изцяло покрива изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България. Той има значими приноси в областта на психологията, както на теоретично, така и на емпирично равнище, и допринася за високото качество на научно-изследователската и учебната дейност.

В заключение, като член на журито изказвам становището, че кандидатурата на гл. ас. д-р Николай Димитров отговаря на условията за заемане на академичната длъжност „доцент“ и подкрепям неговия избор.

21.11.2017 г.
София

проф. д. пс. н. Соня Карабельова
СУ „Св. Климент Охридски“